

Všetko má svoje pre a proti – mala by stáť v údolí nad Dolanmi takáto veľká priehrada?

Z obsahu tohto čísla:

- O projektoch, ktoré rozhýbali stojaté vody obce str. 2-3
- Spomínanie babky Mečiarovej na lavičke pred domom str. 6-7
- Doliansky futbal sa nadýchol k veľkému rozmachu str. 12-13

Milí Dolančania,

žijeme v hektickej dobe, stále sa za niečím ponáhľame, veľa toho chceme mať, niekedy túžime mať skoro neuskutočniteľné a často zabúdame na samých seba, na svojich blízkych, na priateľov, na susedov. Dnes je uznávaný ten, čo má peniaze, moc a slávu. No sprievodným javom býva pýcha a pád. Chýba nám viac pokory, ohľaduplnosti, obdivu a uznania pre tých, čo nerobia všetko iba za peniaze, za protislužbu alebo zo zisťných dôvodov a zvlášť pre tých, čo niečo užitočné vykonali nad rámec svojich povinností, na prospech iných a tým sa zapisujú do mysle ľudí.

Je to v nás, že uctieujeme nie celkom morálne hodnoty, bojujeme sa povedať svoj vlastný názor. Tradiuje sa u nás, že tu mala stáť nová pekáreň a škola, ale zabrali by sa pasienky a lichva by sa nemala kde pásť. Mali tu byť garáže ČSAD, ale postavili sa v tiež v Častej, lebo by sa tu robili asfaltové cesty a kravám by sa šmýkali nohy. Teraz je tu možnosť, že nám urobia, bez našej finančnej spolu-

účasti, protipovodňové opatrenia. Je na zamyslenie a zdravé zváženie, keď bude vypracovaný projekt, či ho odmietneme, schválime v inom rozsahu alebo ho zoberieme tak, ako ho predložia. Každý projekt má svoje kľady aj zápory. Len si ich musíme dať na miskú váh, čo prevyšuje. Zamietnuť by ho podľa môjho názoru bola veľká chyba, lebo druhú možnosť zrealizovať protipovodňové opatrenia v takomto rozsahu tak skoro mať nebudeme.

Pri geologickom prieskume sa nad Uličkou v lese, na päte ochrannej nádrže Dolany vinice, náhodou zistila skládka odpadu. Rozmery skládky sú cca 37x17 m, hrúbka do 4 m (zamerné geodetmi). Skládka nie je evidovaná v registri EZ SR na MŽP SR, preto ide o novozistenú environmentálnu záťaž. Keď sa bude budovať hrádza v navrhovanom profile, skládka sa musí odstrániť a odpad vyviešť na riadenú skládku odpadov, nakoľko odpad v zmysle STN 72 1001 je nevhodný pre zakladanie.

Skládka je nahlásená na Okr. úrad Pezinok Odbor starostlivosti o životné prostredie a na MŽP. Podnikli sme kroky a v blízkej dobe MŽP vykoná vlastné zisťovanie skutočností uvedených v oznámení a dostupných informácií za účelom preverenia existencie environmentálnej záťaže, a vykoná miestnu obhliadku. Obec nemá prostriedky na odstránenie takejto veľkej skládky, ktorej odstránenie určite prevyšuje sumu 150 tisíc eur.

Prajem vám všetko dobré, veľa zdravia a aby ste boli bohatí. Ale bohatý nie je ten, čo má veľa peňazí, ale ten, čo je spokojný s tým čo má. Aj keď, lepšie sa smeje v bavoráku, ako plače v trabante.

Dôležité podnety z rokovania Obecného zastupiteľstva v Dolanoch

Projekty rozhybali dedinu

V polovici júla sa konalo riadne zasadnutie nášho obecného zastupiteľstva, na ktorom sa prejednávalo viacero závažných bodov. O ich dôležitosť svedčí fakt, že na rokovaní sa osobne zúčastnilo asi 60 obyvateľov obce, kvôli čomu sa zasadnutie muselo premiestniť do kultúrneho domu. Tusúvskratkeinformácie o tom najdôležitejšom, čo sa na zastupiteľstve prerokovalo.

Škola

Obec už dávnejšie požiadala Ministerstvo vnútra SR o prevod budovy školy v Dolanoch do majetku obce. Ministerstvo si v zmysle platných zákonov ako podmienku prevodu za symbolickú sumu stanovilo, že obec, alebo ňou zriadená rozpočtová organizácia bude budovu využívať iba na poskytovanie všeobecne prospešných služieb. Keďže obec chce aj naďalej využívať budovu ako základnú školu, nemôže byť zriaďovateľom školy Bratislavská arcidiecéza, ale priamo obec.

Bratislavská arcidiecéza listom zo 6. júna t.r. súhlasila so zmenou zriaďovateľa od 1. januára 2019. Poslanci obecného zastupiteľstva túto zmenu jednohlasne odsúhlasili.

Čo to znamená?

V prvom rade bude môcť obec vďaka tejto zmene investovať získané prostriedky do opráv, vybavenia a zvelaďovania školskej budovy, prilahlých priestorov (učiteľský byt) a školského dvora. Vzhľadom na nárast administratívnej záťaže, súvisiacej so správou školy a jej prevádzky, bude nutné rozšíriť počet pracovníkov OÚ minimálne o polúvazok. V učebných osnovách sa predmet náboženstvo zmení z povinného na voliteľný s etickou výchovou. Inak by sa v našej škole nemalo meniť nič, jej názov bude Základná škola sv. Leonarda.

Zvieracie krematórium II.

Ako je známe, navrhovateľ stiahol svoj pôvodný zámer zriadenia zvieracieho krematória v zastavanej časti a na Okresný úrad v Pezinku, odbor životného prostredia, podal nový zámer, v ktorom sa plánuje zriadenie zvieracieho krematória v priestoroch Poľnohospodárskeho družstva v Dolanoch v dvoch variantoch. Dňa 26.6.2018 bola na obecný úrad doručená hromadná pripomienka občanov - petícia, v ktorej svoj nesúhlas so zriadením zvieracieho krematória v uvedenej lokalite vyjadrilo podpisom 337 obyvateľov obce.

Ďalšie zamietavé stanovisko

Starosta informoval prítomných, že po preštudovaní územného plánu obce a po konzultácii so zhotoviteľkou ÚP Ing. Sopirovou bolo na Okresný úrad Pezinok, odbor životného prostredia, zaslané nesúhlasné stanovisko obce s odôvodnením, že uvedený zámer je v zmysle Územného plánu obce Dolany a jeho záväznej časti z funkčného a hygienického hľadiska neprípustný a obec požaduje ďalšie posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie. Vzhľadom na to, že územný plán obce schválili poslanci ako všeobecne záväzné nariadenie, vydanie stanoviska k zriadeniu uvedeného zariadenia v obytnom území je v kompetencii starostu obce a poslanci OZ ho iba zobrali na vedomie.

Priehrada

Hoci tento bod nebol zaradený v programe zasadnutia OZ, v diskusii, v ktorej je možná účasť verejnosti, sa k projektu priehrady nad obcou vyjadrili viacerí občania, ktorí kvôli tomu na rokovanie prišli. Tému otvoril starosta s informáciou, že po poslednej povodni v roku 2011 obec opakovane žiadala vodohospodársky podnik (SVP) o protipovodňové opatrenia, pretože jednou

zo základných povinností starostu je chrániť životy, zdravie a majetok obyvateľov. V roku 2015 SVP postavil objekt na zachytávanie splavenín a naplavenín nad obcou a vlni si nechal vypracovať štúdiu vodozádržných opatrení, ktoré poslanci 30. júna 2017 schválili. Zámer počítá okrem iného s vybudovaním priehrady s výškou priehradného múru 15 metrov tesne nad obcou. Pani Ida Konopová informovala, že ju starostka obce Horné Orešany ubezpečila, že tamojšia priehrada nie je pre obec a jej obyvateľov žiadna hrozba.

Neboli sme informovaní

Občania sa v diskusii dožadovali vysvetlenia, prečo neboli prizvaní na prezentáciu zámeru v roku 2017 a prečo o ňom obec informovala iba neoficiálne, prostredníctvom Dolanských novín až vtedy, keď poslanci zámer schválili. Viacerí diskutujúci uviedli, že podľa odborníkov je tento objekt predražený a zbytočne veľký, a že na zachytenie sto-ročnej vody by stačilo vybudovať menšie vodozádržné zariadenia, citlivo zasadené do krajiny, navyše do Chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty. Podľa Jozefa Tichého by bola škoda vybudovaním priehrady zlikvidovať jednu

z najkrajších dolín v Malých Karpatoch a podľa jeho názoru neboli povodňové škody v Dolanoch také veľké, aby štát realizoval takú veľkú stavbu.

Ďalšie ekologické riziko

Obyvatelia uličky upozornili starostu na situáciu, ktorá vznikla po geologických prieskumných vrtoch v mieste menšej plánovanej priehrady Vinice v lese pod lúkou zvanou Čeračka. Vrtý objavili v tomto mieste starú nelegálnu skládku odpadu, kde sa môže nachádzať rôzny nebezpečný odpad. Požiadali starostu, aby sa nelegálnou skládkou zaoberal a aby zabezpečil zakrytie hlbokých dier po geologických vrtoch.

Ďalej občania upozornili na to, že stavené práce na priehrade, ktoré môžu trvať aj niekoľko rokov, by počas tohto obdobia enormne zafažovali obec, mohlo by dôjsť k narušeniu statiky domov pri ceste, po ktorej by prechádzali ťažké mechanizmy a nákladné autá, k narušeniu vodovodných prípojek pod cestou a k zničeniu povrchu cesty.

Veľa vody, málo vody

Veľká priehrada by podľa vyjadrení obyvateľov mala pri stále väčšom suchu problém s naplnením a udrжанím čisto-

ty zadržanej vody. Občania kritizovali aj plán, podľa ktorého musí dôjsť kvôli stavbe priehrady k preloženiu veľkého úseku novej cesty na Zabité, vodojemu s chlórvoňou a vysokonapäťového elektrického vedenia pod cestou. Obyvatelia, ktorí bývajú pod plánovanou priehradou, sa obávajú poklesu cien svojich nehnuteľností, spôsobených možným rizikom pretrhnutia priehrady. Priamo na zastupiteľstve začala Občianska iniciatíva Zachráňme našu CHKO Malé Karpaty s petičnou akciou proti stavbe priehrady.

Záver

Zástupkyňa starostu p. Konopová konštatovala, že zatiaľ je schválený iba zámer a ak sa bude dať urobiť niečo iné, aby sme zachovali dolinu, bolo by to treba urobiť. Na žiadosť prítomných občanov nakoniec OZ schválilo uznesenie aj k tomuto bodu. Poveruje v ňom starostu, aby najneskôr do 30. septembra tohto roka zvolal verejné zhromaždenie, ktorého predmetom bude nielen prerokovanie už schváleného zámeru protipovodňových opatrení, ale aj návrhu iných adekvátnych protipovodňových opatrení za účasti zástupcov obce, dotknutých orgánov a verejnosti.

Z vyjadrenia p. Jakuba Tichého, predkladateľa zámeru zriadenia zvieracieho krematória, na OZ dňa 17.7.2018

Na zasadnutí OZ dňa 13.3.2018 bol obšírne diskutovaný môj zámer AD Astra – zvieracie krematórium, ktorý som predložil na okresný úrad životného prostredia v Pezinku. Celá diskusia s poslancami a občanmi sa niesla v duchu obáv z umiestnenia prevádzky v zastavanom území, možných vplyvov na zdravie obyvateľstva a na kvalitu bývania v dotknutom území. Na základe tejto diskusie, počas ktorej viackrát jednoznačne zaznel z úst poslancov a občanov argument o umiestnení prevádzky, som usúdil, že problém je lokalizácia. Preto som pôvodný zámer stiahol a zásadne prepracoval tak, aby som upokojil situáciu a presvedčil všetkých o mojom serióznom prístupe. V prvom rade som umiestnil prevádzku do objektov PVOD Dolany, aby som tak dostal prevádzku mimo zastavané územie a aby neboli žiadne pochybnosti, že zámer je v rozpore s územným plánom. Taktiež som zapracoval drobné

pripomienky týkajúce sa prevádzky do projektu, aj keď sa v procese k týmto veciam obec nevyjadruje, ale sú v kompetencii príslušných orgánov životného prostredia (hygiena, ŽP – odbor vody, ŽP – odbor ovzdušie). Tento môj prístup uvítali s pozitívnym ohlasom kompetentné orgány verejnej správy (napr. úrad verejného zdravotníctva, hygiena atď.), ktoré vydali kladné stanoviská k takto prepracovanému zámeru.

O to viac ma prekvapilo jednanie obce v zastúpení starostu, ktorá opäť doručila na OUŽP nesúhlasné stanovisko, tentokrát bez konzultácií s poslancami a na základe nezmyselného výkladu územného plánu napriek tomu, že som všetky predchádzajúce výhrady do nového zámeru zapracoval. Nie je mi preto jasný postoj starostu a nechcem špekulovať nad dôvodmi takéhoto konania. Žiadam však, aby môj zámer nebol zneužívaný pri sledovaní akýchkoľvek s projektom nesúvisiacich záujmov resp. odvádzaním

pozornosti od problémov či už ekologických (voda, ovzdušie, pôda) alebo spojených s kvalitou bývania a urbanizáciou (dopravná situácia v obci, realizácia pozemkov pre výstavbu rodinných a bytových domov), ktoré sú v našej obci všeobecne známe.

Naďalej som presvedčený a moje presvedčenie utvrdzujú emisné certifikáty, technické parametre zariadenia, skúsenosti z prevádzky takého istého zariadenia a kladné stanoviská od odborných orgánov, že mnou navrhovaná prevádzka je plne ekologická, neškodlivá a ďaleko menej obťažujúca ako veľa existujúcich prevádzok v zastavanom území našej obce.

Preto trvám na svojom projekte a budem žiadať o schválenie takto prepracovaného projektu obecným zastupiteľstvom. Verím, že poslanci zväžia moje argumenty a rozhodnú na základe faktov a vecných argumentov vyplývajúcich z dôkladného preštudovania predloženého zámeru.

Stanovisko starostu k zámeru zriadenia zvieracieho krematória

Prečo som povedal nie

Kedže navrhovateľ zámeru zriadenia zvieracieho krematória spochybňuje dôvody, ktoré ma viedli k vydaniu zamietavého stanoviska obce, považujem za potrebné oboznámiť s týmito dôvodmi všetkých obyvateľov touto cestou.

V prvom rade, ako starosta som **po-
vinný rešpektovať** názor občanov, ktorí sa vyjadrili jednoznačne proti zámeru formou petície. Chcem zdôrazniť, že nesúhlas podpísalo 337 obyvateľov obce, čo je nadpolovičná väčšina všetkých voličov! Svoj nesúhlas vyjadrili dobrovoľne, bez nátlaku a nech už boli ich dôvody na podpísanie akékoľvek, musím ich názor jednoznačne rešpektovať. S tým sa nedá nič robiť. Len na okraj – neviem si predstaviť podnikanie v prostredí, kde takýto typ podnikania väčšina ľudí v bezprostrednej blízkosti odmieta. Opäť – nech sú ich dôvody akékoľvek.

Pokiaľ ide o odborné argumenty, z pohľadu obce je prvoradý súlad zámeru so zásadami územného plánu. Územný plán je totiž záväzný a má povahu zákona. Každý stavebník vie, že ak chce niečo robiť nad rámec územného plánu, musí najskôr požiadať o jeho otvorenie a schválenie zmeny. V zmysle nášho platného územného plánu, je navrhovaný zámer **neprípustný** – a to si nemyslím iba ja, ale to je oficiálne stanovisko zhotoviteľky Ing. Sopirovej, ktoré som si vyžiadal, a ktoré mám oficiálne „na papieri“ potvrdené pečiatkou. Je k nahliadnutiu na obecnom úrade, každý sa môže presvedčiť.

Kladné odborné stanoviská a posudky, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ, si netrúfam posudzovať, pretože nie som odborník. Preto som rád, že sa k zámeru z vlastnej iniciatívy vyjadril odborník naslovo vzatý, Dolančan Ing. Michal Paulovič, ktorý je odborník na spaľovacie zariadenia s dlhoročnou praxou vo Švajčiarsku a Nemecku. Z jeho stanoviska vyberám:

- Navrhovateľ očividne predpokladá, že povolenie na realizáciu jeho zámeru je potrebné iba pre spaľovacu

pec, ale pre tzv. Administratívnu časť je povolenie tiež nutné. Pomenovanie „administratívna“ časť je značne zavádzajúce, lebo podľa popisu obsahuje táto časť prevádzkové zariadenia ako napr. „recepčia, sklad, sociálne zariadenie. Pod recepciou sa ale rozumie príjem materiálu, t. j. aj príjem a vstupná kontrola uhynutých zvierat a pod skladom sa rozumie o. i. chladiarenský priestor pre mŕtve zvieratá. Ide tu teda jednoznačne o prevádzkové zariadenia.

- Opis technického a technologického zariadenia je nedostačujúci. Je vlastne popísaná iba pec, a aj to len čiastočne.
- K peci chýba schéma zapojenia oboch komôr, vedenie a tok prídavného vzduchu, tok spalín, hlavné meracie miesta, prevádzkové a výpočtové údaje o tlaku a teplotách v peci, atď.
- Tvrdenie, že sa týmto systémom dosiahne „úplná eliminácia dymu a zápachu“ je príliš optimistické a nie je technicky ničím podložené. U tejto pece ide o termodynamický otvorený systém, u ktorého sa po štarte dosiahnu prevádzkové hodnoty až za určitý, aj keď krátky čas. Počas tohto času sa musí počítať so zvýšenými emisiami.
- Spaľovacia pec Volkan 150 je očividne pretlaková. V prípade netesnosti napr. na primárnej spaľovacej komore, nastane nekontrolovaný únik znečistených spalín do priestoru. Pre spaľovanie nebezpečných odpadov sa preto z bezpečnostných dôvodov používajú prevažne pece s vákuovým ohniskom.
- Z popisu sa nedá zistiť, či sa biomateriál bude vkladať do pece zabalený do pôvodného obalu, odbalený alebo prebalený. Je potrebné aj udať, kde a za akých podmienok sa vybalenie alebo prebalenie vykoná a čo sa stane s pôvodným obalom.
- Je nesporné, že kremačné zariadenia na spaľovanie mŕtvych zvierat sú potrebné. Musia ale zodpovedať stavu techniky, to znamená nie iba dodržať emisné limity, ale dosiahnuť také nízke emisie, ako je to technicky možné. Takéto podmienky spĺňajú iba moderné zariadenia s viacstupňovou fil-

tráciou spalín a často aj s termickou sterilizáciou biomateriálu ešte pred spaľovacím procesom. Investičné a prevádzkové náklady takýchto zariadení sú značne vysoké.

- Z popisu sa nedá dosť dobre vidieť, aké činnosti sa budú konať v tzv. Výkonnej časti. Ak bude potrebné použitie ochranných odevov, tak tam musia byť dve šatne.
- Ak sa bude vo výkonnej časti robiť s vybaleným biomateriálom, musí byť prístup do kontajnera cez predsieň.
- Kontajner musí byť vybavený vzduchotechnikou zodpovedajúcou plánovanej činnosti.
- Odpadová voda a iné odpadky z výkonnej časti a z administratívnej časti sa budú musieť zbierať, skladovať a dekontaminovať oddelene od verejných zariadení.
- Popis, podľa ktorého „von vychádza len teplý vzduch bez škodlivých látok a hlavne bez zápachu“ je nerealistický.
- Ostatné výstupy, t. j. odpadové vody, obaly, použité ochranné odevy, vzduch a prípadné HEPA-Filtre zo vzduchotechniky nie sú popísané.
- Tvrdenie, že ide o suchý proces, je iba čiastočne pravdivé. Napr. počas odstavovania pece alebo aj čistenia chladiarenského zariadenia bude potrebné odvádzať, skladovať a následne termicky upravovať potenciálne kontaminovanú odpadovú vodu.
- Výsledky emisných meraní sa vzťahujú len na pec Volkan 500. Pec Volkan 150 má iné rozmery ako Volkan 500, a preto nie je vylúčené, že prúdenie v oboch komorách pece Volkan 150 bude iné ako vo Volkan 500. Popísané zariadenie nezodpovedá súčasnému stavu techniky.
- Negatívne dôsledky sú v popise „Zámeru“ iba povrchné alebo vôbec nie pojednávané. Jeden taký následok je, že realizácia tohto projektu by viedla k zníženiu atraktivity obce Dolany, a s tým aj k zníženiu ceny pozemkov a domov.

Celý text stanoviska Ing. Pauloviča nájdete na webovej stránke obce www.dolany.sk.

Josef Mruškovič, starosta obce Dolany

Bilancia našej samosprávy za uplynulé volebné obdobie

Čas skladania účtov II.

Pokračujeme v bilancii našej samosprávy za končiace sa volebné obdobie 2014-2018. V minulom čísle sme vám priniesli prehľad rokov 2015-2016, teraz bilancovanie uzatvárame rokmi 2017 a 2018.

2017

Vlaňajšok bol v znamení dokončovania najväčšieho investičného projektu v tomto volebnom období – prístavby a prestavby objektu materskej školy. Finančne i organizačne náročný projekt sa nakoniec podarilo úspešne zakončiť bez väčších problémov či omeškania. Novou prístavbou ďalšej triedy sa kapacita našej materskej školy rozšírila na štyridsať detí. A nielen to. Staré priestory prešli komplexnou rekonštrukciou vrátane elektrických rozvodov, vodovodov, kúrenia a kanalizácie. Úplne nová je kuchyňa, jedáleň, pribudli priestory sociálneho zázemia pre personál, kancelárske priestory a toalety pre deti. Súčasne obec investovala do nového vybavenia, nábytku či kompletnej rekonštrukcie dvora. Konečná suma za rekonštrukciu a prístavbu materskej školy v Doľanoch predstavovala 235 432 eur.

Obnovené tradície

Vo februári sa konal 1. reprezentačný ples športovcov, ktorým sa obnovila tradícia plesov v obci. Prvý ročník mal veľký úspech a nadviazal naň aj do posledného miesta vypredaný druhý ročník v roku 2018. V priebehu tohto volebného obdobia sa začali pravidelne konať viaceré spoločenské a kultúrne akcie, ako napríklad oslava sviatku sv. Cyrila a Metoda so spomienkou na významných dolianskych rodákov, novoročný ohňostroj spojený s oslavou vzniku Slovenskej republiky, Jozefovský výstup na Godovu skalú, Deň úcty k starším, spomienka na prechod frontu v II. svetovej vojne či pravidelný odber krvi od dobrovoľných darcov mobilnou stanicou.

Malé, ale naše

Z ďalších viditeľných investícií možno spomenúť osadenie ochrannnej mreže na vchodových dverách do kaplnky Sv. Leonarda, ktoré umožní stavbu, vo vnútri

ohrozenú nadmernou vlhkosťou, odvetrávať. Súčasne budú môcť turisti zvonka nahliadnuť do interiéru kostolíka. Na rozbitom chodníku Podvornej ulice pribudol nový asfaltový povrch, o odborný výrez stromov na cintoríne a pri kostolíkoch sa postaral skúsený arborista. Skupina amatérskych speleológov sa pustila do odkrývania vchodu jaskyne za kaplnkou Sv. Leonarda. Do majetku obce pribudlo formou bezplatného prevodu z ministerstva vnútra služobné auto, kompletného repasu v hodnote 100 tisíc eur sa dočkala aj hasičská Tatra 148. Na chodbe obecného úradu vymenili podlahu za novú, nešmykľavú.

Separujeme

V obci sa rozšíril počet kontajnerov na separovaný odpad, okrem skla, textilu, obuvi a hračiek je možné využívať oranžové kontajnery na tetrapacky a červené na plechovky. Taktiež sa vybudovali nové dláždené stojiská na kontajnery. Obec zabezpečila bezplatný zber elektroodpadu vždy v prvú pracovnú stredu v októbri a v apríli, veľkoobjemový odpad sa zberá do kontajnerov raz za rok dva dni po sebe.

2018

V tomto roku sa naša obec sústredila na získanie finančných prostriedkov na opravu veže, ktorá by mala prebiehať v niekoľkých etapách. Keďže veža bola zaradená do zoznamu ohrozených pamiatok s prioritou opravy, obec sa môže uchádzať o „veľkú“ dotáciu na celkovú rekonštrukciu, takže nebude mŕňať vlastné prostriedky na menšie sanačné práce. Pripravuje sa oprava miestneho rozhlasu, zriadenie kamerového sys-

tému v obci, vybudovanie skladu hasičskej výzbroje a výstroja, oplotenie detského ihriska a projektová príprava výstavby chodníka na Dlhovskej ceste. Vďaka grantovému programu by každá domácnosť v Doľanoch mala zadarmo dostať 700-litrový plastový kompostér na bioodpad.

Plány do konca roka

Okrem toho by sa ešte tento rok mala opraviť, zatepliť a zaizolovať plochá strecha na starej budove materskej školy, obec kompletne vymení okná a dvere na tzv. muzikantskom dome. S príspevom dotácie z BSK (5000 eur) sa vymenia okná i dvere na celom prvom poschodí budovy obecného úradu. Konečne sa dočkajú aj obyvatelia uličky, kde sa po celej dĺžke bude klástť nový asfaltový koberec. Nový povrch by mala dostať aj bočná ulica od veže v najviac poškodenom úseku zhruba od penziónu po stodolu.

Zdravé financie

K najdôležitejším výsledkom bilancie uplynulého volebného obdobia patrí fakt, že napriek množstvu malých investícií do rôznych opráv a jednej veľkej investícii (MŠ) sa podarilo konsolidovať hospodárenie obce a rozpočet je už niekoľko rokov v prebytku. Vďaka zdravej finančnej situácii tak obec môže podporovať záujmové združenia bezplatným poskytovaním priestorov kultúrneho domu, klubovní, požičiavaním vybavenia, stolov a lavíc na akcie či organizovaním zájazdov pre dôchodcov. Všetci veríme, že tento pozitívny trend bude pokračovať aj v nasledujúcom volebnom období.

Spomínanie na lavičky spred domov

„Ked spokojnosti bolo vás...”

Mnoho vecí, ktoré boli kedysi v Ompitáli bežné, sa pomaly ale iste vytráca. Jednou z posledných, čo pravidelne sedávajú v ručníku na lavičke pred domom, je “babka” Mária Mečiarová (*1934). Stačí si prisadnúť, započúvať sa do jej rozprávania či spevu a zrazu vám pred očami ožije pestrý obraz dediny, ako vyzerala a žila pred desiatkami rokov.

Dávno každý mal pred domom lavičku, vtedy neboli televízore, pobesedovalo sa, aj doma sa pobesedovalo, aj na lavičkách. Aj naši takto sedávali, po robote, keď už bol voláky odpočinek takto chvíľku si posedel, hlavne keď bolo teplo v lete. Od mladu som chodila, chodila a včúl mám takú bolavú nohu, tak nemôžem na prechádzky, tak sem chodím na osvieženie si sadnúť. Pres horko bych tu nemohla, ale to už sa pravda tuto poohlídám, tu volačo, tam volačo, dakdo ide. Ale to už velice tu ráda idem, pres den, každý den.

Niekedy len v nedeľu, ale včúl chodím aj cez týden. A keď je zima, ľahko sa rýchlo schovám domov. To mám také osvieženie, kedy som aj na poštu išla, do obchodu, postretala sem ľudí, a včúl teda aspon tuto teda, naši keď aj idú roboty potom je mi tam dlho. Takí známi, pristavá sa keď idú okolo, ale včúl už vela nechodí tak mnoho, väčšinou už len s týma autáma, už ľudé málo idú. Pres týden dve-tri ženy idú z roboty, a čo volakdo do obchodu, ale všetci už na autách prebáhajú, samé auto...

Já jak sem vyšla v Častej školu, mešťanskú, potom som sa zamestnala do hór, tam sa chodzívalo, ženy tam robili, sadili sme ve školke, jak doma v zahrádke, dzívčence, chlapi zas takú chlapskú robotu.

A to sme išli ráno peši, vtedy neboleli nohy, boli sme mladé, na Solírov sme museli peši a prez den robit a doma zas. Ščepy sme sa tam naučili robit, dobrej hlíny sme moseli pridať k tej rastlinke, potláčať, zvazúvať, vtedy sme sa to i naučili poctivo robit, ja to ináč robit nebudem, aj keby sme mali skórej skončiť.

Ale nič, spívali sme všetci, ne iba dív-

čence, ja som strašne mala ráda spev, tancovala som, a v Častej v tej mešťanke na mňa aj žaluvali že som bola pri muzike. Ja som najprv išla nakuknúť a potom som sa dostala už aj núter, vtedy aj v škole učili spívať a tancovať. Aj rodičé mávali tam muziky, keď aj nemal také nič, ale veselosti, spokojnosti, hanby a slušnosti bolo, to dycky hovorím, bolo šeličo, aj horšé, aj sa stalo, ale to bolotedy vás.

Spívali sme jaká prišla na myseľ, všelijaké som mala ráda, takej veselosti. Jak sme sa kde zešli aj v robote, ale potom som aj chodívala keď bola voláka súťaž v kultúrnom keď sa spívalo... Chodzívali sme aj na Štefanovú k muzike, na hody, dzívčence sme chodzívali aj ta inde k muzike prišli a tancovali. Ja som to velice ráda, nemám na mysli nejaké bedákanie.

Ja som len takéto sukénky nosívala potom, vtedy boli také kroje, zásterky a sukénka na zadek. Potom som si nerobila už také šaty, čo som sa vydala. Keď sa nejaká vydala za nejakého pána, potom sa prezlékli, ale to bolo šecho tedy také kroje. To boli krajčírky, čo nám to šili, né voláko učené, žeby chodili do školy, ale už sa to tak voláko naučili....

Aj toto oproti bol hostinec, tu bývali zábavy, cez leto na dvore, potom bolo zase výše jak mali tí Blažejki, čo sa hovorí Monsbergeri, tí mali též obchod. Oproti hostincu som často chodila, tam bývali babka aj ze strýčkom, mamy sa vydali, ostala tam babka, Homoká babka sa volali. A tá teda vám též velice dobrej povahy museli byť, dedko ostali v Amerike, aj tam teda umreli, babka ostali ze štyrma deťma tuto v tomto domčeku.

Tam mali takú vačšú kuchynu, pec a tam bol taký vchod, kade sa išlo do komorky. Tam pred vojnu sa naskládalo nejakej živnosti, aj nejaké šaty od celej rodiny a babka tí dvere založili s voláčím, aby to bolo ako scena, zamazali.

Keď som bola mladá, pomáhala som husi pást. Spívala som, aj ma pesniček naučili aj také povahy čo to tak dobre znášali, keby musel bedákať čo ako bude.

Ja som bývala na Pažiti pri zastávke, ale tuto u babky som bola vela. Tam bola izbička, kde sme sa všetci stretávali, a veľká izba, kde bola teta Agneša, tam sa naučili aj šit, ženy si tam chodzili a v tej prednej izbe im pošili, naučili sa, nemuseli do školy.

Tej spokojnosti bolo *vácej*, aj keď bol voláky bohatší, s týma chudobnýma nebolo by žeby sa nezniesli. Bolo *vácej* detí, moja babka čo tu bývali bola z deviatich detí, to sme mali už nejakú rodinu... Chodávalo sa do Trnavy aj do Bratislavy, aj kupovať na trhy, vtedy nebolo za čo kupovať ako teraz, bolo treba posadiť, a kto robil takej živnosti, tak aj chodil predávať aj ve vinohradoch, do Trnavy sa chodilo predávať hrozny, bolo už zase za to volačo kúpiť. To už aj ten šofér v autobuse vyšiel ven a tí koše nám naložil na motór, v Trnave nám to zase poskládal, včúľ už teda nemajú také starosti. Jak hovorím, tej spokojnosti bolo *vácej*, aj keď bolo treba všetko dorobiť, včúľ si chcú šetko ulahčiť, zore sa, posadza a hotovo, tam museli chlapi všetko prekopat, potom sadit.

Nasadili sme si tej fazule, šeko sme si dorábali tej živnosti. Šeko bolo v obchodoch, ale museli sme šanovať, aby to vyšlo. Včúľ aj teho masa je vela, není ani drahé proti inšému, čo v obchode kúpiš. Vinohrad mal každý, aj víno bolo dobré. Aj teraz si ešte dorábajú vo vinohradoch, ale já už nerobím nič.

Ale šeko som robila ráda. Aj v tej

hore, vydávala som sa devatnástročná, manžel mal tuto vinohrady aj role, tí rodiče nás pravda aj šeko naučili, vedela som variť, aj šeko čo sa chovalo a opatrovalo. Potom som podpísala na družstve a jak sa začalo tam sem chodzila najprv dojit, neskôr už zase do vinohradov. Šelijaké prišli medzitým starosti, ale teda som to s pomocou Božiu prekonala.

Jak deti sme sa hrávali aj na lopty, aj sa hádzala na strechu, všelijaké tí hry. Schádzali sme sa bársde, aj tam kde je dnes škola tam bol taký plac, alebo na humnách, aj na cintoríne... Lítili sme po medzúrkách, nahánali chrústy s metlú, aj s márami na cintoríne sa hrali... Stále sme boli vonku, lebo inak by sme museli doma robiť. Ja som bola sama, malý brat mi umrel, ale mali sme vela společníkov, tú Sidonu, boli sme dobrí společníci, na horném i na dolném konci. Každý sme mali pred domom svoje, ale cez humno sme prešli durchom. Kade sa dalo prebehnúť, tade sa išlo.

Těž sa svatilo vás svátokv v kostole, volakedy bol krst ako nedela. Bolo tu tých rodín, aj každý mal voláku prezývku, ale my sme nemali, Mečárov nebolo

vác. Kedysi bolo *vácej* svadeb aj deci, včúľ ani svadby ani deci.

Pestovala sa repa bumbura, pre hydinu čo sa opatrovalo, mak, jedno tam druhé tam, zahrádka, šeko sa dorábalo. Mali sme kravy, husi, slépkky, šeko sme mali, deti chodili pást. Vtedy sa nerobilo ze stroji, na poli zostalo kláskov, tak sa tam išlo z husami. Aj babke som chodila pásavať. Hovorím im aby ma ráno zobudili, keď bude tá červená gula venku (ako slnko), abych tam prišla prvá, aby mi to druhí nevypásli. Sa nás tam vždy poschádzalo *vácej*. Celkom to bolo iné. V zime sa drápalo perí, husi sa chovali, periny sa z toho robili. Plachty sa dávali robiť v Trnave, a sa to teda porobilo.

Pravdaže, tých lavičiek bolo všade, prez den tej roboty bolo, ale potom aj posedzeli, povyprávali, to bol taký odpocinek. To už bolo také spokojné. Není tak zle, aby nemohlo byť horšie, kebych mosela lehnúť a byť odkázaná na druhého... Takto s paličkú aj po dome prejdem, sem na lavičku, už ďalej sa nedá, do kostela som chodila ráda, aj si myslím, že sa mi to zlepši, ale kedy... Ináč je mi takto dobre, keď sa tu povyprávam a postretávam s ludmi.

Z pesničiek babky Mečiarovej

Pred dávnyma časmi

Pred dávnyma časmi žila v lese krásna dievčina,
hríby, jahody zbierala, do mesta ich nosila.
Jednúc jak do mesta išla, kytku z jahod uvila.
Pospechala k svej mamičke, aby ju potešila.

A tu mladík ako ruža na koni sa objavil.
Klobúk si dal z hlavy dolu a Lidušku pozdravil.
Vitaj deva čarokrásna, či by si to zpod zemska
a či od Boha pochádza, tvoja krása panenská.

Prv než sem ta ja bol spatril, hned ma láska zranila,
teba na kolená prosím, bys mojou milou bola.
Dievka stála primrazená a hned sa slov ujala,
ja som prostá vestničanka, tiše odpovedala.

Ale vy ste bohatý pán, se mna si žart robíte,
vy ma chcete pomilovať, potom ma zanecháte.
Na dôkaz tej našej lásky, že ta verne milujem,
ten prstínek na pamiatku tebe z lásky darujem.

Tú kytčku čo si neseš, tú si ja vezmem k sebe,
jestliže mi neuvaďne, možem ja veriť v tebe.
Iskra padla pod konička, Janičko domov ide
aby oznámil rodičom, že nevestu privedie.

Ale otec jak uslyšal, že chudobná dievčina,
práve takáto nevesta není pre mojho syna.

Keď nechcel otca poslechnut, dal ho otec potrestat.
A hned sa musel Janičko do Turecka odebrat.
V Turecku ho nič neteší, len ten kvietok zelený,
ktorý dostal na pamiatku od svého potešení.

Minár ide hustým lesom, búrka bola velická,
hrom uderil do jedličky, čoho sa kón nalakal.
Zhodil ho zo skaly dolu a veľmi sa poranil.
Od Boha pomoc si žiadal, aby ho Boh zachránil.

A tu deva k nemu kráča, minár ju nežne prosí,
aby hladala pomoci, nedala zahynutí.
Hned byliniek nazbierala, rany mu obviazala.
Keď sa troška pouzdravil, do chalupky ho vzala.

V tej chalupke poznal minár, prstínek svého syna.
A hned sa Lidušky pýtal, od koho ho dostala.
Ona odpovedá tiše, že od svého milence,
ktorý sa mosel odebrat do tej zemi Tureckej.

Keď sa minár podozvedel, syna z vojny povolal
a Lidušku, jeho milú, za manželku jemu dal.
Bolo plaču, radovania, že sa oni zhledali,
pretože sa oni verne a verne milovali.

S Ivanou Letkovou o jej štvornohých oblúbencoch

Aj psy podliehajú móde...

Množstvo jagavých trofejí z výstav, vrecká s granulami, veterinárne prípravky, strihací a trimovací salón, v pitvore staré matrace a na dvore šesť spokojných chlpatcov. Tak na prvý pohľad vyzerá vnútorný svet Ivany Letkovej, ktorá sa od malička venuje svojej veľkej láske – psom.

Ako ste sa dostali do Dolian?

Pochádzam z Bratislavy a do Dolian som sa presťahovala kvôli mojej veľkej láske k psom. V roku 1993 som sa sem, do môjho domu, nasťahovala sama s desiatimi psami, pretože v bratislavskom paneláku už jednoducho nebolo miesto. Odvtedy žijem tu, s výnimkou desiatich rokov prežitých s manželom v Taliansku. Opäť som sa vrátila vlni, cítim sa tu dobre, dcérka chodí v Dolanoch do školy. Tu sa mojej záľube môžem venovať naplno. Aj susedia sú veľmi tolerantní a na štekanie mojich psov sa nikdy nesťažovali.

Kedy ste v sebe objavili lásku k psom?

Ja som sa s touto záľubou narodila - akonáhle som začala chodiť a vnímať okolie, namiesto bábik som si v detstvom kočiariku vozila plyšových psíkov... Bábiku som nemala ani jednu.

Väčšinu detí zvieratká omrzia, keď vyrastú...

Aj naši si mysleli, že ma to prejde, ale keď som mala desať rokov a stále nič, kúpili mi prvého živého psíka... Asi od dvanástich som sa na mojom prvom psíkovi, fenke pudlíka, učila strihať a trimovať. Radila mi stará pani susedka, ktorá mi neskôr darovala všetko svoje náradie. Keď som mala 15 rokov, začala som s chovom psov a od osemnástich rokov mám na moje meno registrovanú medzinárodne uznanú chovnú stanicu Ross Cynopolis, pričom Cynopolis znamená v gréčtine psie mesto.

Kedy to bolo?

Niekedy v roku 1989, začínala som s ruskými teriérmi. Ešte predtým som

sa stala jednou z prvých samostatných podnikateľiek na Slovensku, čo si otvorila salón na strihanie psov.

Kde ste sa učili kynológiu?

Nikde, iba som zbierala informácie od známych, chovateľov, žiadna škola ani internet vtedy neexistovali. Odbornej literatúry mám plnú knižnicu, keď sa tomu venujete s láskou, veľa sa na vás nalepí.

Kolko psov vám za tie roky prešlo rukami?

Cez tisíc určite...

Niektorí ľudia si myslia, že chovať a predávať psov je celkom slušný biznis...

Chovateľstvo nie je moja práca, z toho nežijem. Živí ma už takmer 30 rokov strihanie a trimovanie psov. Správny kynológ vie, že keď sa chov robí s láskou a nie pre zisk za každú cenu, tak sa veľa zarobiť nedá, je šťastný, ak sa mu vrátia vložené náklady.

O aké náklady ide?

Keď chcete mať dobré meno doma i vo svete, musíte svojich psov ukazovať

na výstavách. Registrácia jedného psa na výstavu stojí 40 eur, prirátajte si benzín a ďalšie cestovné náklady. Výstav je veľa a sú po celej Európe... A doma celý rok kvalitná strava, špeciálne krmivá, veterina, odčervovanie, očkovanie, pôrody – to všetko stojí nemalé peniaze.

Takže chovatelia nezbohatnú?

Niektorí áno, ale tí na tom ryžujú tak, že psy chovajú v príšerných podmienkach, veľa sa o tom v poslednom čase hovorí. Cena niektorých šteniat sa pohybuje v tisícoch.

Čo všetko sa hodnotí na výstavách?

Na výstavách sa nehodnotí práca, iba vzhľad, krása, exteriér. Celkový dojem, proporcie tela, vlastne všetko, srst', celkové predvedenie, ako sa pes hýbe, musí si nechať prezrieť a spočítať zuby, farba očí, uhlenie končatím, postavenie krku, farba srsti, absolútne všetko, ako pri súťažiach krásy miss.

Nepobijú sa medzi sebou?

Samozrejme, hodnotí sa aj povaha, ako sa pes chová. Ak útočí po druhých psoch alebo rozhodcoch, je okamžite diskvalifikovaný.

Špecializovali ste sa na určité plemená?

Vždy sa mi páčili srstnatejší psi, s ktorými sa dá niečo tvoriť strihaním a trimovaním. S ruskými teriérmi som začala chodiť na výstavy, chovala som ich asi 15 rokov. Páčili sa mi poľovné plemená a pokukovala som po talianskych spinonoch, lenže na Slovensku sa vtedy vôbec nechovali. Internet iba začínal, bolo ťažké zohnať informácie kde ich chovajú, aká je cena. Dlho pre mňa boli nedostupné, len som po nich pokukovala na výstavách. Cena za šteňa sa vtedy pohybovala okolo 80 tisíc korún...

Ako sa vám ich nakoniec podarilo získať?

S príchodom internetu sme našli chovateľské stanice v Taliansku a odtiaľ sme kúpili prvú malú fenku. Mala trochu zdravotné problémy, ale vyrástla z nej nádherná fenka, bola prvá tohto plemena na Slovensku. Mala číslo jeden v registrácii a bola zakladateľka chovu talianskych spinonov na Slovensku. Odvtedy sme v našej chovnej stanici mali sedem vrhov, takže sme doteraz priviedli na svet asi 60 šteniatok tohto plemena.

Krytie je vraj kapitola sama o sebe...

Je to celá veda. Nepísané pravidlo hovorí, že sa chodí s fenkou za psom. Ten je totiž podstatný, preto je lepšie, keď je pes pri krytí vo svojom prostredí, aby sa cítil dobre, aby si vykonal čo má... Ak nechce, tak je konečná. A fenky majú častokrát na párenie vhodný iba jediný deň... Moja prvá neznášala cestovanie, zastavilo sa jej kvôli tomu hárание, takže sme trikrát cestovali do Talianska, Holandska a Prahy zbytočne... Tak som si k fenke musela domov kúpiť aj psa, a potom už sa zadarilo.

Ako vyberáte „partnerov“?

Prvé kontakty sa nadväzujú naživo na výstavách, tam najlepšie vidno, či si pes a fenka typovo „sádnú“. Aj preto sú výstavy pre chovateľov také dôležité.

Čo treba urobiť, aby mali psy rodokmeň?

Je to dosť zložitá procedúra, všetko sa schvaľuje a eviduje v Hlavnej plemennej knihe, ktorá aj vystavuje rodokmene. Ak šteňa putuje do zahraničia, je potrebný tzv. exportný rodokmeň s presnými údajmi o novom majiteľovi. Je úplne bežné, že sa pári „cezhranične“, zvlášť u zriedkavých plemien,

a tak sa tiež predávajú šteniatka. Posielala som už šteňatá letecky do Ameriky, do Vladivostoku...

Pokračovali ste v chove aj v Taliansku?

Chcela som, ale do roka sa narodila dcéra, takže na psov ostávalo málo času. Prvé tri roky žiadne výstavy ani strihanie, až potom som začala znova a v Taliansku mali naše fenky tri vrhy. S manželom z Talianska som sa zoznámila tiež vďaka psom, cez spinonov - on mal typovo vhodného psa na krytie mojej fenky, nakontaktovali sme sa cez internet. Dnes, keď už je dcéra staršia, so psami mi veľmi pomáha a baví ju to. Bude z nej správna kynologička.

Prečo ste sa vrátili z Talianska?

Jeden z dôvodov je, že mám psov veľmi rada nemohla som sa už pozeráť na situáciu v našej Kalábrii - ulice, parky, verejné priestranstvá sú plné polodivých, túlavých psov, žijúcich na ulici. Zrážajú ich autá, šíria sa choroby, veľa Talianov psov jednoducho bezcitne vyhadzuje na ulicu, alebo narodené šteniatka vyvezú kdesi za mesto... Pár som ich zachránila, ale tú katastrofálnu situáciu musia riešiť inak.

Aké psy chováte momentálne?

Momentálne mám doma šesť psov, z toho sú traja spinoni. Najmladšia fenka má šesť a pol roka, už štyri roky nemali žiadne šteniatko. Nechcem odchovávať za každú cenu, ale spinonom sa chcem venovať aj naďalej. Teraz mi pribudne jedno šteniatko z krytia mojím psom v Poľsku. Nikdy nedonášam

do domu dospelých psov, ťažko sa zžívajú.

Vaša hlavná práca je strihanie a trimovanie - chodievate strihať aj k zákazníkovi?

Vždy som pracovala doma, mám tu taký minisalónik, zatiaľ mi stačí. Tým, že som tu desať rokov nebola, klientelu si budujem úplne od začiatku. Akoby začínam odznova, ale už v ťažších podmienkach.

Prečo?

Kedysi bolo menej strihačov, mala som špeciálnych zákazníkov z Nitry, Martina, Brna, kalendár plný na šesť týždňov dopredu. Teraz sa všetko rozbieha pomalšie, bývalí klienti zabudli, našli si niekoho iného alebo už nemajú psov.

Majú psy svoje typické „frizúry“ alebo špeciality?

Iste, záleží na plemene. Napríklad lagotto romagnolo, zvláštny taliansky vodný pes, ktorý sa strihá. Nie je to jednoduché, strih i postup si treba nastudovať a skúšať aj prakticky. Ale sú strihači, ktorí zoberú čokoľvek a psa doriadia tak, že nemôže ísť na výstavu.

Existujú súťaže v strihaní psov?

Samozrejme. V kategórii trimovanie som bola dvakrát prvá a dvakrát druhá. Chodievam na ne už pomenej, lebo nemám dobrý model - ten je na súťaži veľmi dôležitý a požičovať psa si nechcem.

Majú majitelia psov i neobvyklé želania?

A ešte aké! Sú všelijaké požiadavky, čudovali by ste sa. Neštandardné strihy, aby pes mal frizúru ako jeho majiteľ... Urobte mi ho ako leva, alebo ofinu s pramienkom naboku, vzadu copík a všetko nakrátko... Alebo čiro, nabok cestička...

Takže módné trendy jestvujú i v strihaní psov?

Áno, vývoj ide dopredu, každé plemeno má svoje trendy, a nielen v strihaní. Mení sa tiež vzhľad. Na výstave môžete vidieť dvadsať psov rovnakého plemena, a každý vyzerá inak. Niekedy sa už vôbec nepodobá pôvodnému plemenu a záleží na rozhodcoch a vkuse, či mu dajú „zelenú“. Preto som nikdy nechcela robiť rozhodcu na výstavách - narobíte si mnoho nepriateľov a iba jedného priateľa...

Okienko zo života farnosti Dol'any

Dnešné Okienko musíme pootvoriť trochu viac, pretože život vo farnosti bol pestrý čo sa týka počtu aktivít i udalostí. Keď si chceme zrekapitulovať všetky dôležité udalosti, musíme sa vrátiť ešte na koniec apríla.

Vtedy sa konala slávnostná sv. omša z titulu zlatej svadby – 50 rokov manželstva manželov Alfonza a Miloslavy Schmidtových. Ďalšia slávnostná svätá omša k zlatej svadbe bola venovaná Tobiašovi a Irene Schwarzovcom (naša šikovná a obetavá pani kostolníčka Irenka).

Začiatkom mája sa konala ranná sv. omša vo farskom kostole a následná pobožnosť k úcte sv. Jozefa robotníka pri obrázku sv. Jozefa s agapé a tiež sv. omša na kostolíku k úcte sv. Floriána, patróna hasičov a ich rodiny.

Dve slávnostné omše absolvovali aj žiaci naše CZŠ sv. Leonarda: rannú školskú sv. omšu s peknými pesničkami a modlitbami k sviatku Nanebovstúpenia Pána a ďalšiu za účasti dvoch hostí (duchovní otcovia) s gratuláciou detí k 20. výročiu kňazstva nášho VDP. Mgr. Jána Bučeka.

V druhú májový víkend sme mali v Dol'anoch tradičnú púť k úcte sv. Leonarda s bohatou účasťou vzácných hostí i pútnikov, a ďalšia tradičná akcia bola na programe 27. mája - slávnosť sv. Urbana pri jeho obrázku pod vi-

nohradmi s požehnaním vinohradu, kde zabezpečili pohostenie ochotní miestni vinári. 10. júna sme spoločne autobusom, autami i na bicykloch putovali do susednej Sološnice na výmennú púť k úcte Božského Srdca Ježišovho, na sviatok sv. Petra a Pavla 29.6. bolo okrem školskej sv. omše detí CZŠ sv. Leonarda v Dol'anoch aj slávnostné ukončenie šk. roka 2017/2018.

Vieme, že vo farskom kostole sv. Kataríny Alexandrijskej sprebíha oprava a reštaurovanie. Vďaka P. Bohu, iniciatíve nášho VDP. farára, odbornej zdatnosti reštaurátorov a dobrovoľným finančným darom dolianskych veriacich, bola úspešne ukončená jedna etapa a to oprava, vymalovanie a vynovenie

kostolného presbytéria. Za pozornosť stojí fakt, že pri reštaurovaní boli objavené dva nálezy – maľby z r. 1450, ktoré boli odborne a umelecky obnovené. Napriek rôznym ťažkostiam (o.i. búrka a udretie blesku do elektrického vedenia v kostole, v dôsledku čoho sa musí vykonať už začatá generálna oprava zvonov, čo nie je jednoduché a rýchle konanie) sa mohla preto 9. júna v našej farnosti konať pekná slávnosť.

Bola to nielen slávnostná sv. omša so sprievodom kostolného spevokolu, ale aj chvíľa, na ktorú sme s radosťou čakali - slávnostné požehnanie a sprístupnenie nového presbytéria (svätyne) farského kostola, ktoré vykonala jeho Exc. Najdôstojnejší Otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský. Priestor dostali aj samotní reštaurátori, ktorí sa prítomným hosťom a veriacim prihovorili odborným slovom.

V tento pekný deň farnosti sme na sviatok Nepoškvrneného Srdca P. Márie mali aj ďalšiu slávnosť. Bolo to 20. výročie kňazstva nášho VDP. farára Mgr. Jána Bučeka, ktorého 16. júla 2011 Vdp. dekan Mgr. Ján Mišík deklaratorne uviedol do funkcie správcu farnosti Dol'any. Pánovi farárovi aj touto cestou blahozeláme a ďakujeme mu za všetko požehnané, potrebné a pekné, čo pre farnosť a veriacich, ale aj ostatných občanov urobil.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Dol'any

Dvanásťročná Vivien Vranková úspešne súťaží s dospelými

„Golf ma baví už od škôlky“

Má iba dvanásť rokov, ale vo svojom obľúbenom športe sa vyrovná dospelým. Vivien Vranková, dcéra Dolančana Petra Vranka, dosiahla pozoruhodné úspechy a patrí medzi najväčšie mladé talenty slovenského golfu.

Kedy si sa prvýkrát stretla s golfom?

Ešte keď som chodila do škôlky. Môj spolužiak hrával golf, jeho otec vlastní golfové ihrisko v Trnave a na rozlúčku s materskou školou nám na ihrisku pripravili program. Mohli sme si tam vyskúšať golf, odpalovať loptičky a tak. Skúsila som a začalo ma to strašne baviť.

A išlo ti to?

Golf zo začiatku nejde nikomu, ale potom už áno. Treba mať trochu aj talent, hlavne pohybový.

Kedy si sa dostala na prvé turnaje?

Trénovala som tri až štyri roky, než som začala hrať na turnajoch.

Na akých?

Existujú dve najväčšie súťaže pre deti - celoslovenská liga pre deti TON - Turnaj olympijských nádejí, a potom séria turnajov US Kids. Tú som minulý rok vyhrala, v TON som bola druhá, ale hrala som len od polovice. Tento rok bojujem v TON o prvé miesto vo svojej kategórii.

Kolko turnajov absolvuješ za rok?

Vlani som hrala asi 22 turnajov, tento rok to bude podobne.

V golfe je dôležitý tzv. hendikep - čo to vlastne je a aký si dosiahla ty?

Treba mať najskôr zelenú kartu, ktorú dostaneš, keď už vieš trochu hrať a poznáš pravidlá. S kartou dostaneš začiatkový hendikep, ktorý je 54 a môžeš hrať turnaje. Na turnajoch je vždy stanovený určitý počet úderov, na ktorý by sa všetky jamky mali zahrať a keď zahráš celé ihrisko na menej úderov, ako máš svoj hendikep, znižuje sa.

Ja mám momentálne hendikep 16,6 - vlani to bolo ešte 30. Na základe hendikepu nás potom zaraďujú na turnajoch do kategórií - niekde podľa veku, niekde podľa hendikepu.

Ako popri golfe zvládaš školu?

Turnaje mám cez víkend, takže s tým

nemám problém. Trénujem utorok až piatok po dve hodiny poobede alebo navečer, s vlastným trénerom. Tréninové ihrisko máme kilometer od domu v Trnave, kde bývame, ale na turnaje ma vozí mama.

Si členkou nejakého klubu?

Každý hráč musí byť členom nejakého klubu, ja mám trvalé členstvo v golfovom klube Trnava a ďalšie, ročné, v klube Hrubá Borša.

Prečo?

V Trnave je iba menšie, 9-jamkové ihrisko, v Borši si môžeme vyskúšať aj veľké, 18-jamkové. Ak si členom nejakého klubu, štartovné na turnajoch je lacnejšie.

Na prvý pohľad to tak nevyzerá, ale golf je pomerne fyzicky náročný šport...

Áno. Naše trnavské ihrisko nemá ani 2 kilometre, ale napríklad v Borši meria takmer 5 kilometrov. Niektoré ihriská sú na rovine, niektoré na kopcoch, veľa sa nachodíme. Je to náročné aj na kondíciu. Pritom si musíš tlačiť vozík s palicami, elektrické vozíky sú na detských turnajoch zakázané.

Čo je pri úderoch v golfe najťažšie?

Keď spraviš jednu chybu, už pokazíš celú ranu. Musíš sa vedieť veľmi dobre sústrediť.

Už si vraj absolvovala niekoľko turnajov pre dospelých...

Áno, dokonca som aj vyhrala. Väčšina dospelých netrénuje pravidelne, hrajú iba pre radosť. Deti sú niekedy lepšie, lebo trénujú viac.

Aj napriek tomu, že sú menšie postavou?

Deti nemajú takú silu, ako dospeláci, ale zato majú presnejšie rany, čistejšie. V golfe ide aj o techniku, nielen o silu. Ja som oproti ostatným v klube menšia, preto musím viac trénovať kondíciu a vyvažovať to presnosťou a dobrou technikou.

Bez pomoci rodičov to asi nejde...

Samozrejme, naši ma naplno podporujú, venujú tomu čas, chodia na turnaje, kupujú výstroj, platia trénera, štartovné... Ale napríklad náš klub zaplatí deťom štartovné, ak si na nejakom turnaji zlepšíme hendikep. Golfový klub v Trnave je nový, investujú hlavne do mládeže ako pretekárov, organizujú pre nich sústredenia. Dospelí tu hrajú väčšinou iba rekreačne.

Chceš sa golfu neskôr venovať aj profesionálne?

Cieľ každého golfistu je mať hendikep 0 - potom sa už môžeš stať profesionálnym hráčom. Ja by som sa chcela priblížiť k nule a či budem profesionálom, ešte uvidím, nechávam to zatiaľ otvorené. Na Slovensku je profesionálnych hráčov dosť málo, ale pribúda ich, stavajú sa nové ihriská...

Mnoho ľudí považuje golf za pánsky šport, ktorý stojí veľa peňazí...

Vôbec nie, je to univerzálny šport. A na úrovni, ktorú hrám ja, vôbec nie je drahý.

Dôležité je, či človeka baví alebo nebaví, či má alebo nemá talent. A skúsiť to môže každý. Mňa golf zatiaľ baví.

Mimoriadne úspešná bilancia FK CINEMAX

Dolianske futbalové nadšenie

Uplynulá sezóna bola pre futbal v Dolanoch zrejme najúspešnejšia v celej jeho histórii – seniori sa stali víťazmi VI. ligy seniorov, starší žiaci v spojenom družstve s FC Slovan Častá sa zapísali do knihy rekordov neuveriteľným výkonom a na našom trávniku sa slubne rozbehla prípravka pre najmenšie futbalové talenty.

O unikátny rekord spojeného družstva starších žiakov FC Slovan Častá sa zaslúžili aj hráči a tréner z Dolian

Ako nám povedal člen výboru FK CINEMAX Dolány Peter Tichý, rozhodujúce pre úspech seniorského družstva v jarnej časti ligy bolo, že sa chalani zmobilizovali a začali viac trénovať. Odchod profesionálneho trénera v polovici sezóny sa nakoniec podľa neho ukázal ako prínos: „Manažérsku úlohu na lavičke prevzal Fero Bednarský, ktorý je pre hráčov väčšia autorita, uznávaná osobnosť a hoci trénovali sami, pod vedením najsúsenejších hráčov, začali na sebe makať a v zápasoch nechali dušu. To bol rozhodujúci moment,“ dodáva P.Tichý.

Predseda klubu Roman Mikovič potvrdzuje: „Chlapci neboli naladení na profesionálny prístup trénera. Fero hráčov pozná od malička, lepšie im rozumie a vie, ktorý z nich je čo schopný zahrať na určitom poste.“ Peter Tichý: „Tento mančaft mal na to, aby postúpil,

máme tu momentálne takých herne vyspelých hráčov, ktorí sa dali dohromady, že nemajú problém hrať proti mužstvám z vyšších súťaží. Najlepšie sme to videli v predkole Slovenského pohára proti CFK Cajla Pezinok.“ Náš tím zvíťazil vo veľkom štýle 4:2, a na druhý deň hráči triumfovali aj v turnaji o Pohár starostu obce Dolány.

Hoci vládne spokojnosť s uplynulou sezónou, stále je čo zlepšovať, najmä v prístupe k tréningom. Postup znamenal pre hráčov naplnenie ambícií, uspokojenie, že nedreli nadarmo. „Treba zdôrazniť, že to nebol iba postup, ale vyhrali sme celú súťaž, pohár ligy, čo sa Dolanom nikdy predtým nepodarilo. Ak aj mužstvo postúpilo, vždy to bolo z druhého miesta,“ vysvetľuje

P. Tichý. „Čo to prinesie, uvidíme v začínaní sa sezóny. Okrem nás postúpili aj Malacky, Studienka, Častá a Dubová, ktoré skončili za nami, takže viacerých súperov už dobre poznáme.“

Úspešná zostava „áčka“ pokračuje ďalej, okrem jedného z najlepších hráčov Mateja Kloknera, ktorý odchádza do vyššej súťaže do MŠK Senec. Bude mu držať palce a ďakujeme za výkony, ktoré v drese FK Cinemax ako líder mužstva odvádza. „Báli sme sa, či to ostatných nezdecimuje, ale sú odhodlaní bojovať ďalej,“ hovorí Roman Mikovič. Ambície? „Nemali by sme skončiť niekde naspodu, aj bez Maťa si trúfame na umiestnenie v hornej polovici tabuľky, po hernej stránke na to máme. Odpadne nám veľa cestovania na Záhorie, budú to skôr derby-zápasy so susednými obcami, takže sa tešíme na početnejšiu návštevu divákov.“

Pozoruhodný úspech si pripísali aj starší žiaci do 15 rokov, ktorí hrali v spojenom družstve FC Slovan Častá. Pod vedením trénera Rudolfa Vrbinkoviča tvorili kostru tímu siedmi hráči z Dolian a prispeli k úžasnému výsledku – vyhrali všetkých 26 súťažných zápasov so skóre 199:4, keď prvý gól dostali až v závere 20. zápasu! Bez inkasovaného gólu odohrali 1479 minút, čo je zapísané v knihe slovenských rekordov ako najdlhšia séria zápasov bez inkasovaného gólu! „Štyria hráči z Dolian pokračujú ďalej vzhľadom na dosiahnutý vek v kategórii mladších dorastencov, traja ostávajú v družstve žiakov,“ vysvetlil Rudolf Vrbinkovič, ktorý bude v budúcej sezóne trénovať v Časte mladších

Budúcnosť nášho futbalu – prípravka sa slubne rozbehla

dorastencov. Ak pri futbale vydržia, stanú sa o pár rokov určite cennou posilou seniorského „áčka.“

Fakt, že vedenie FK CINEMAX Doľany dôsledne myslí na budúcnosť, dokazuje mimoriadne úspešný rozbeh prípravky na jar tohto roka. Do tréningov sa zapája asi 20 detí z ročníkov 2011 a 2012 nielen z Doľan, ale aj z Častej, Štefanovej a Dlhej. „Funguje to úžasne,“ pochvaľuje si Roman Mikovič, „rodičia sem dvakrát do týždňa chodia ako na výlet i s mladšími deťmi, pre ktoré sme dokončili detské ihrisko, kde pribudla veľká trampolína, hojdačky a sklzavka.“ Počas tréningu je otvorený bufet, rodičia občas sami pomáhajú trénerom, ktorými sú hráči A-mužstva Jakub Tichý, Jozef Vandák a Matej Klokner.

„Zatiaľ iba naháňajú loptu, ale v septembri sa už začne súťaž, takže aj tréningy budú vyzeráť inak,“ konštatuje Peter Tichý. Do súťaže sme zaregistrovali 16 hráčov, ktorí odohrajú na jeseň štyri turnaje s tromi súpermi – Viničným, Pezinkom a Limbachom. Svoju historicky prvú súťažnú sezónu vôbec (BFZ - prípravka U8 sk.F – PMD, sledujte na www.futbalnet.sk) otvoria naši najmenší futbalisti 8. septembra v Pezinku, druhý turnaj odohrajú na našom ihrisku 22. septembra, začiatky sú vždy o 10. hodine. Nič podobné nikdy predtým v Doľanoch nefungovalo! „Bez myslenia dopredu to nepôjde,“ zdôrazňuje R. Mikovič.

Myslieť na budúcnosť znamená tiež ďalej zlepšovať podmienky na štadióne, kde by mali onedlho pribudnúť nové schody, dokončí sa prístavba terasy, v pláne je výmena starých striedačiek za nové a zakúpenie nových hliníkových bránok pre prípravku. „Podarilo sa nám získať finančnú dotáciu od Bratislavského samosprávneho kraja na nákup traktorovej kosačky vo výške 3 tisíc eur,“ prezradil Roman Mikovič. „Sme radi, že náš futbal takto podporuje aj župa – vďaka tomu sa nám podstatne zlepši údržba a tým aj kvalita trávnik. Tá je dôležitá, ak chce mužstvo pôsobiť vo vyšších súťažiach. „Ak budeme mať dobrý futbal, možno sa podarí získať viac peňazí aj od futbalového zväzu,“ dodáva P. Tichý.

Okrem príspevkov od generálneho sponzora FK CINEMAX Doľany, obce a Vinárstva JM si všetky ďalšie prostriedky na činnosť musia naši futbalisti zaobstarávať vlastnými aktivitami. Bez nezištnej pomoci mnohých dobrovoľníkov by to určite nešlo. Limitom všet-

kých investícií je však dlhoročný problém súkromného vlastníctva pozemkov pod ihriskom. „Chceli by sme urobiť zavlažovací systém, ale kým nebudeme vlastníckymi pozemkov, nikto nám naň nedá peniaze,“ vysvetľuje P. Tichý, ktorý dúfa, že tento problém sa s pomocou obce čoskoro podarí vyriešiť.

Aj zveľaďovanie prostredia prispieva ku zvyšovaniu kultúry na futbale. Podľa R. Mikoviča je to dôležité, aby našich hráčov chodilo povzbudzovať viac divákov. „Kultúra sa dvíha, na ihrisku je na čo sa dívať, prostredie sa vylepšuje. Verím, že to Doľančania ocenia a prídu nás podporiť.“

Vybojovali postup

O skvelý úspech dolianskeho futbalu sa pričínili títo hráči:

Brankári: Ján Vandák, Lukáš Tereš, Patrik Demovič, **Obrancovia:** Matej Vandák, Jozef Vandák, Tomáš Krchnák, Martin Vandák, Mikuláš Vizváry, Jakub Tichý, Ľubomír Sorát, Patrik Mikovič, **Záložníci:** František Bednarovský, Matej Klokner, Frederik Braniš, Miroslav Hujsi, Marek Vadovič, Tomáš Kovačič, Richard Marušinec, Jakub Krchnák, Marián Kopčanský, Dušan Halás, Jozef Sorát, **Útočníci:** Jakub Vandák, Marek Klein, Michal Drín, Jakub Banár.

Realizačný tím: Jozef Schmidt, Fran-

tišek Bednarovský, Jakub Tichý, Matej Klokner.

Výbor FK Cinemax Doľany: Roman Mikovič, Rudolf Vrbinkovič, Peter Tichý, Roman Schwarz, Matúš Ješko, Jozef Schmidt, František Bednarovský, Jozef Tomašovič, Pavol Ješko, Matej Vandák, Marek Vizváry.

Bratislavský
samosprávny
kraj

BSK podporuje futbal v Doľanoch

Zápasy jesennej časti, V. liga seniori (S5V):

Kolo	Dátum	Hodina	Súper
1.	12.8.2018	17:30*	Obecný šport. klub Láb - FK CINEMAX Doľany
2.	19.8.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - FC Slovan Modra
3.	26.8.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - FC Zohor
4.	2.9.2018	17:00	FK CINEMAX Doľany - Futbalový klub Dubová
5.	9.9.2018	16:30	TJ Družstevník Jablonec - FK CINEMAX Doľany
6.	16.9.2018	16:00	FK CINEMAX Doľany - FC Malacky B
7.	23.9.2018	16:00	ŠK Šenkvice - FK CINEMAX Doľany
8.	30.9.2018	16:00	FK CINEMAX Doľany - Grinavský fut. klub 1923
9.	7.10.2018	15:30	TJ Slovan Vištuk - FK CINEMAX Doľany
10.	13.10.2018	15:30	FK CINEMAX Doľany - FK Studienka
11.	21.10.2018	15:00	FK Jablonové - FK CINEMAX Doľany
12.	28.10.2018	14:00	FC Družstevník Budmerice - FK CINEMAX Doľany
13.	4.11.2018	13:30	FC SLOVAN Častá - FK CINEMAX Doľany

* Termín sa možno zmení kvôli turistike

Čo sa udialo v Doľanoch

1000 míľ československých

Viac ako tisíc slov povedia obrázky krásnych, starých áut, ktoré do našej obce zavítali 15. júna počas súťaže veteránov 1000 míľ československých. Bolo sa na čo pozeráť, veď na Pažiti sa vystriedalo počas kontrolnej zastávky vyše 80 unikátnych vozidiel s dátumom výroby spred roka 1938. Posádkam sa u nás páčilo, takže môžeme dúfať, že o rok sa kolónou historických vozidiel v Doľanoch stretneme znova.

Júnová kvapka krvi

V polovici júna, v trochu netradičnom termíne, zavítala do našej obce opäť mobilná odberová jednotka krvi. Priamo v kultúrnom dome tak mohli znova darovať krv všetci tí, čo sú ochotní pomôcť ľuďom, ktorí to zo zdravotného hľadiska potrebujú. Prišiel aj starosta zo susednej Pily Radovan Mičunek. Akciu Kvapka krvi pre dobrovoľných darcov zorganizovali poslanci obecného zastupiteľstva a starosta. Poďakovanie všetkým patrí za dobrú prípravu akcie, ako aj tým, čo nezištne prišli darovať krv. Ďalší odber je naplánovaný na štvrtok, 22. novembra 2018.

Seniori súťažili

Naši dôchodcovia sa v prvý júnový deň zúčastnili XV. ročníka Športových hier seniorov okresu Pezinok. Spomedzi 98 súťažiacich získali najlepšie umiestnenie Emília Vranková a Alojz

Hrdlička v hode granátom (3. miesto) a takisto tretie miesto si vybojoval v behu na 100 metrov Vojtech Biznár. Všetkým seniorom ďakujeme za účasť a medajlistom srdečne gratulujeme!

Príjemný deň v Bojne

Autobusový výlet pre dôchodcov a rodičov s deťmi do Bojne sa vydaril. V ten júlový štvrtok vládlo dobré počasie i dobrá nálada po ceste. Naši „účastníci zájazdu“ si mohli prezrieť unikátne zbierky Múzea Velkej Moravy, archeologické nálezy, objavené v katastri

obce, deti sa potešili v minizoologickej záhrade na Ranči pod Babicou a cestou späť všetci pookriali v kúpeľnom meste Piešťany. Vďaka za zorganizovanie príjemného výletu patrí starostovi obce, ktorý sľúbil, že takéto zájazdy bude pre dôchodcov organizovať častejšie.

Deň otcov je stále populárnejší

Po vlaňajšom úspešnom rozbehu so zaujímavou akciou ku Dňu otcov zorganizovali riaditeľka a učiteľky našej CZŠ sv. Leonarda atraktívnu cestu pre rodičov s deťmi po našej obci. Vlaňajšie remeslá tento rok, v nedeľu 17. júna, vystriedali rébusy a indicie, umiestnené na dolanských pamätihodnostiach. Cesta plná objavov, ktorú absolvovalo veľa detí i rodičov, sa končila už tradičnou opekačnou na čistinke nad Brímusom. Veľké poďakovanie patrí všetkým za perfektné zorganizovanú a vtipne vymyslenú akciu.

Nové schody aj lavičky

Maličkosti, ktoré potešia. Pri Dome smútku nám pribudli na múriku, na ktorom sa dá posadiť, drevené lavičky. O ich povrchovú úpravu sa postaral vždy ochotný František Herchl, ktorý na dom smútku vyrobil aj dva drevené kríže. Ďalšiu novú stavbu, ktorá pomôže obyvateľom pri prechádzaní medzi uličkou a cestou na hornom konci, tvoria schody na strmej spojnici. Obec ich dala vybudovať po vysporiadaní pozemkov v tomto mieste a v budúcnosti plánuje dorobiť k nim aj zábradlie.

Deň matiek v Dolanoch

Tento rok sme v našej obci slávili Deň matiek až v poslednú májovú nedeľu a to z objektívnych dôvodov - púť k sv. Leonardovi a slávnosť I.sv.prijímania. Program detí materskej školy a CZŠ sv. Leonarda v Dolanoch bol skutočne pekný a obsahovo bohatý. Tvorili ho nielen piesne a básne, ale aj hra na hudobných nástrojoch (akordeón a trúbka), ľudové i moderné tance a muzikál „O kozliatkach“. V zaplnenej sále a na balkóne kultúrneho domu vládla uvoľnená atmosféra a dobrá nálada. Diváci odmenili deti a ich učiteľky srdečným a opakovaným potleskom.

Vyslovujeme úprimné poďakovanie všetkým, ktorí sa akoukoľvek formou zúčastnili na príprave a priebehu akcie, najmä samotným malým i väčším umelcom, ako aj Mgr. Adriánke Tichej

za hudobný doprovod. Rovnako zvučkárovi Dávidovi Zajíčkovi, Ing. Rudolfovi Zajíčkovi a Ing. Jozefovi Krchnákovi za vyhotovenie videozáznamu na webovej stránke YOU TUBE „Dolany v čase a v obraze“. Obecný úrad v Dolanoch zabezpečil o.i. kvety, ktoré mamy a babičky dostali po skončení slávnosti. Osobitne však chceme s úctou a obdivom poďakovať kolektívu obetavých a šikovných pedagógov, ktorí tento krásny program nacvičili a postarali sa o jeho úspešné a kvalitné predvedenie.

Naším mamám a starým mamám prajeme, aby ich materinské srdcia boli aj naďalej jednou veľkou otvorenou knihou, do ktorej sa dá písať ráno i večer, v radosti i v žiali.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Dolany

Program akcií v Dolanoch v najbližších troch mesiacoch

12. augusta, nedeľa
Turistika pre všetkých

Registrácia od 6,00 hod. pred CZŠ

8. september, sobota, 11,00 - 19,00
Deň vo vinohradoch
53 vinárov vo viniciach, aj v Dolanoch

29. september, sobota, od 10,00 hod.
Graperun - bežecké vinobranie
JM Vinárstvo Dolany

28. október, nedeľa, o 17,00 hod.
Deň úcty k starším
DK J. Fándlyho

10. november, sobota,
7,00 - 22,00 hod.
Volby do orgánov samosprávy
DK J. Fándlyho

22. november, štvrtok, od 8,00 hod.
Kvapka krvi – odber mobilnou
stanicou od dobrovoľných darcov
DK J. Fándlyho

Komunálne voľby sa blížia

Volby do orgánov samosprávy obce Dolany sa budú konať v sobotu, 10. novembra 2018 od 7. do 22. hodiny v Kultúrnom dome J. Fándlyho. Obec tvorí jeden volebný obvod, voliť sa bude 9 poslancov obecného zastupiteľstva a starosta obce. OZ na svojom zasadnutí schválilo, že rozsah funkcie starostu v rokoch 2018 – 2022 sa bude tak ako doteraz vykonávať na plný úväzok.

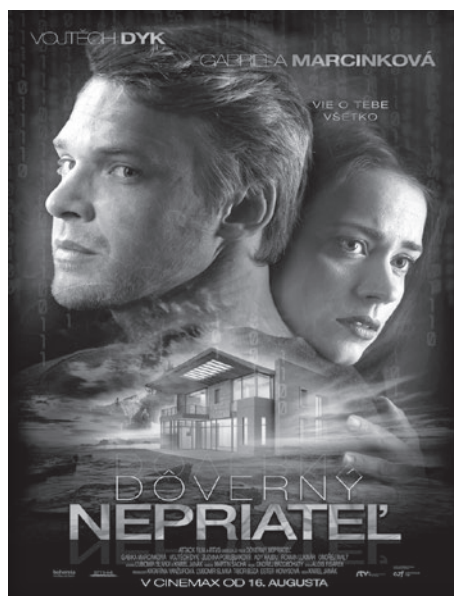
Za poslanca môže byť volený bezúhonný obyvateľ obce, ktorý v nej má trvalé bydlisko a v deň volieb dovŕšil vek 18 rokov. Kandidát na starostu musí mať v deň volieb najmenej 25 rokov.

Nezávislí kandidáti na poslancov OZ a na post starostu musia podať svo-

je kandidačné listiny v listinnej forme osobne najneskôr 60 dní pred dňom konania volieb (najneskôr 11. 9. 2018) zapisovateľovi miestnej volebnej komisie. Súčasťou kandidačnej listiny musí byť listina podpísaná voličmi, ktorí podporujú jeho kandidatúru a majú trvalý pobyt v obci. Minimálny počet podpisov je určený podľa počtu obyvateľov obce – keďže Dolany mali k 18. 7. 2018 1075 obyvateľov, je potrebné zozbierať najmenej 100 podpisov. Ak sa nezávislý kandidát uchádza súčasne o post poslanca obecného zastupiteľstva a tiež o funkciu starostu, môže mať spoločnú podpisovú listinu, z ktorej však musí byť zrejme, že kandiduje do oboch orgánov obce.

Pozvánka na Turistiku pre všetkých 2018 - 33.ročník

Kedy: V nedeľu, 12. augusta 2018 • Kde: pred Zákl. cirkevnou školou
Registrácia: 6,00 - 7,00 h 40 km • 9,00 - 10,00 h 10 a 20 km
Ukončenie: od 13,00 h - voľná zábava s gulášom

Podakovanie

Redakcia Dolanských novín ďakuje za finančnú podporu tohto čísla spol. Continental Film a p. Michalovi Drobnému.

Bratislavský
samosprávny
kraj

Nájdete nás aj na Facebooku

Dolanské
noviny
Slovom a obrazom o živote a ľuďoch v Ompiladi

DOLANSKÉ NOVINY, štvrtročník obce Dolany, vydáva Obecný úrad v Dolanoch, 900 88 Dolany 169, IČO 00 304 727. Redakcia: PhDr. Peter Mariani. Príspevky externých autorov nereprezentujú názor redakcie. Vychádza v náklade 600 kusov, nepredajné – distribúcia zadarmo. Ročník 8. Číslo vyšlo v auguste 2018. Grafická úprava: DALI-BB, s.r.o, Banská Bystrica. Kontakt: OÚ Dolany, e-mail: dolanskenoviny@gmail.com
www.dolany.sk ISSN 1339-1240 • EV 4366/11